

Sarita Kuusisto

PARTIOLEIRILLÄ MUITAKIN KUIN PARTIOLAISIA?

RIITE 2017 – talvileirin järjestäminen yhteistyössä yhteisöpedagogiopiskelijoiden kanssa

**Opinnäytetyö
CENTRIA-AMMATTIKORKEAKOULU
Yhteisöpedagogi (AMK), kirkon nuorisotyö
Lokakuu 2017**

TIIVISTELMÄ OPINNÄYTETYÖSTÄ

Centria-ammattikorkeakoulu	Aika Lokakuu 2017	Tekijä/tekijät Sarita Kuusisto
Koulutusohjelma Yhteisöpedagogi (AMK), kirkon nuorisotyö		
Työn nimi Partioleirillä muitakin kuin partiolaisia? RIITE 2017 -talvileirin järjestäminen yhteistyössä yhteisöpedagogiopiskelijoiden kanssa		
Työn ohjaaja KM Sari Virkkala		Sivumäärä 26+2
Työelämäohjaaja		
<p>Opinnäytetyöni tarkoituksena oli toimia Pohjanmaan Partiopiirin alue 5:n talvileirin leirinjohtajana. Talvileiri järjestettiin yhteistyössä Centria-ammattikorkeakoulun kolmannen vuoden yhteisöpedagogiopiskelijoiden kanssa. Yhteisöpedagogiopiskelijat suunnittelivat ja toteuttivat talvileirin ikäkausiohjelman pienryhmissä. Talvileiri järjestettiin 24.-26.2.2017 Raudaskylän kristillisen opiston pihapiirissä ja leirillä osallistui 157 partiolaista.</p> <p>Kehittämistehtäviä opinnäytetyössäni on kaksi. 1. Kuinka ei-partiolaiset voivat olla mukana järjestämässä partioleiriä? 2. Mikä on leirinjohtajan rooli alueleirin järjestämisessä?</p> <p>Teoriaosuudessa käsittelen partiota, sen historiaa ja toimintatapoja. Käyn läpi myös leirin järjestämisen yleisiä periaatteita. Teoriaosuudesta saa käsityksen siitä, mitä partion on ja mitä siellä tehdään.</p> <p>Talvileiri oli kokonaisuudessaan onnistunut. Osallistujia oli melkein jokaisesta alueen lippukunnasta ja opiston pihapiiri toimi leiripaikkana hyvin. Opiskelijat saivat kosketuksen partiioon ja olla mukana järjestämässä partioleiriä. Tämän avulla he saivat aidon kuvan partiosta, mitä se todellisuudessa on.</p>		
Asiasanat Leirinjohtaja, partio, talvileiri, vapaaehtoistyö, yhteisöpedagogiopiskelijat		

ABSTRACT

Centria University of Applied Sciences	Date October 2017	Author Sarita Kuusisto
Degree programme Bachelor of Humanities, Community Educator		
Name of thesis Non-scouts taking part in a scout camp? Organizing RIITE 2017 winter camp in cooperation with students of humanities and education		
Instructor M.Ed Sari Virkkala		Pages 26+2
Supervisor		
<p>The aim of this thesis was to act as a director at the winter camp of the PPM scout district. The camp was arranged in cooperation with the third year students of humanities and education in Centria university of applied sciences. At the camp, the students first schemed the program for different age groups and finally they carried it out in small-groups. The camp was held between 24th and 26th of February 2017 in Raudaskylä Campus and was taken part by 157 scouts.</p> <p>The thesis include two development tasks. The first one was How non-scouts could be organising a scout camp. The second task was to find out What the role of the camp director is organizing a local camp.</p> <p>In the theoretical part the scout movement in general, its history and the modes of operation are discussed. In addition, the general principles of organizing a camp are discussed. By reading the theoretical part, the reader learns what scouting is and what the scouts do.</p> <p>Overall, the winter camp was successful. There were participants from almost every troop of the area, and the yard of Raudaskylä Campus worked well as a campground. The students of humanities and education had a good opportunity to become familiar with scouting and to take part in organising a scout camp at the same time. Through this, they got a realistic picture of scouting.</p>		
Key words Camp leader, scout, students of humanities and education, volunteering, winter camp		

KÄSITTEIDEN MÄÄRITTELY

Partio on maailman suurin nuorisoliike, jonka tavoitteena on tukea lasten ja nuorten kasvua jokainen yksilöinä huomioiden.

Partiomenetelmä vastaa kysymykseen, miten partiossa päästään päämäärään. Se on yhdistelmä toimintatapoja, joilla saavutetaan partion kasvatustavoitteet.

Lippukunta on partion paikallisyhdistys, joka toteuttaa partio-ohjelmaa omalla paikkakunnallaan.

Partio-ohjelma konkretisoi partiomenetelmää. Partio-ohjelma sisältää muun muassa ikäkausijaon ja toiminnan aktiviteetit. Partio-ohjelman perustana ovat kasvatustavoitteet.

Partiokasvatus määrittää ne asiat, joihin lapsia ja nuoria kasvatetaan partiomenetelmän sekä partio-ohjelman avulla. Kasvatustavoitteet konkretisoivat partiolaisten tehtävää parantaa maailmaa.

TIIVISTELMÄ
ABSTRACT
KÄSITTEIDEN MÄÄRITTELY
SISÄLLYS

1 JOHDANTO.....	1
2 KEHITTÄMISTEHTÄVÄT.....	3
3 PARTIO JA VAPAAEHTOISTYÖ.....	4
3.1 Partion historia Suomessa	4
3.2 Partion kasvatustavoitteet	6
3.3 Partiomenetelmä.....	7
3.4 Partio-ohjelma.....	8
3.5 Vapaaehtoistyö partiossa	10
4 LEIRIN JÄRJESTÄMINEN	12
4.1 Leirin organisointi ja johtaminen	12
4.2 Leirin järjestämisen yleiset periaatteet.....	13
5 RIITE 2017 – TALVILEIRI.....	14
5.1 Centria-ammattikorkeakoulun ja partion välinen yhteistyö	14
5.1.1 Yhteisöpedagogi, kirkon nuorisotyö.....	14
5.1.2 Pohjanmaan Partiolaiset ry ja alue 5	15
5.2 Talvileirin suunnittelu.....	15
5.2.1 Leirin suunnittelupalaveri alueen kanssa 23.1.2017 klo 18:30.....	16
5.2.2 Partiotunti 24.1.2017 klo 12-13:30.....	16
5.2.3 Partiotunti 7.2.2017 klo 14-17:10.....	17
5.2.4 Partiotunti 22.2.2017 klo 14-17:10.....	17
5.3 Talvileiri 24.-26.2.2017	18
5.4 Arviointi.....	20
6 POHDINTA.....	23
LÄHTEET.....	26
LIITTEET	

1 JOHDANTO

Partio, sana, josta monelle tulee mieleen metsä ja solmut. Mutta jokainen partiolainen tietää, että se on todella paljon muutakin. Se on yhdessä tekemistä, oppimista ja vastuunkantamista. Partio on iloa, naurua ja hymyä. Partio on leirejä ja retkiä. Ja monen partiolaisen mielestä leirit ovat juuri sitä partion parasta antia. Partiossa pohditaan koko ajan, miten sitä voisi markkinoida ja miten siitä voisi kertoa parhaiten ei-partiolaisille. Sanoilla pystyy sanomaan paljon, mutta ehdottomasti tässä tapauksessa kokemus on se, joka menee edelle. Kokemus partiosta, kokemus siitä yhteisöllisyydestä, joka partiossa vallitsee. Jokaisen tulisi kokea se. Siksi paras tapa saada tietää, mitä partio oikeasti on, on rohkeasti tulla mukaan toimintaan. Useimmille leireille, retkille ja koloiltoihin ovat myös ei-partiolaiset tervetulleita.

Olen itse kuulunut partioon ihan sudenpennuista lähtien ja jo opiskelujen alkumetreillä tiesin, että haluan opinnäytetyöni liittyvän jollakin tavalla partioon. Opintosuunnitelmaa tutkiessani minulle selvisi, että opintoihin kuuluu partiokurssi. Kurssin vastuopettaja ehdottikin, että voisin liittää opinnäytetyöni ja tämän kurssin yhteen. Olin heti innoissani. Partiokurssi suoritetaan yhteistyössä Pohjanmaan Partiopiirin alue 5:n kanssa. Käytännössä kurssilla opiskelijat tutustuvat partioon suunnitellen ikäkausiohjelmaa alue viiden talvileirille. Minua ehdotettiin myös talvileirin leirinjohtajaksi. En ole ennen ollut virallisesti leirinjohtaja, mutta pesti tuntui luontevalta, sillä olen ollut paljon mukana järjestämässä erilaisia leirejä.

Minun tehtäväni leirinjohtajana oli toimia yhteyshenkilönä alueen ja opiskelijoiden välillä. Ennen leiriä pidimme jokaisen alueen lippukunnan edustajan kanssa palaverin, jossa kävimme läpi yhteisiä pelisääntöjä. Vein heidän terveisiä opiskelijoille ja sen pohjalta lähdimme suunnittelemaan ohjelmaa talvileirille. Suunnittelutunteja opiskelijoiden kanssa pidimme kolme, jonka aikana valmistui neljälle ikäkaudelle monipuolista ohjelmaa. Opiskelijat olivat jakaantuneet pienryhmiin ja jokainen pienryhmä vastasi yhdestä ikäkaudesta.

Opinnäytetyöni painottuu opiskelijoiden osallistumiseen talvileirille ei-partiolaisina ja heidän antamaansa palautteeseen kokemuksesta. Partiota pyritään jatkuvasti markkinoimaan uusille

toimijoille, jotta partion jäsenmäärä kasvaisi. Yhteisöpedagogiopiskelijat ovat onneksaassa asemassa saadessaan kokea partiosta sen parhaimman puolen; leirien järjestämisen ja niiden luoman yhteisöllisyyden.

2 KEHITTÄMISTEHTÄVÄT

Opinnäytetyöni tarkoitus oli johtaa Pohjanmaan Partiolaisten alue 5:n talvileiri, joka järjestettiin yhteistyössä Centria-ammattikorkeakoulun kolmannen vuoden yhteisöpedagogiopiskelijoiden kanssa. Toimin talvileirin leirinjohtajana, pitäen yhteyttä alueen lippukuntien edustajiin ja ollen apuna opiskelijoille, jotka suunnittelivat ikäkausiohjelmien sisällön. Talvileirin järjestämisessä mukana oleville opiskelijoille tämä oli osa opintoja. He suorittivat partiokurssin, joka tutustuttaa partiotoimintaan niin, että opiskelijat voivat tulevaisuudessa olla työelämässä tukemassa lippukuntien toimintaa.

Kuinka ei-partiolaiset voivat olla mukana järjestämässä partioleiriä?

Ensimmäinen kehittämistehtäväni on ei-partiolaisten hyödyntäminen partioleirin järjestämisessä. Nykyään markkinoidaan partiota entistä enemmän ei-partiolaisille. Vaikka ei olisi kokemusta partiosta ollenkaan, voi lähteä mukaan esimerkiksi leirille tai toteuttamaan käynnissä olevaa projektia. Yhteisöpedagogiopiskelijat ovat monen tapahtuman taitajia ja koulutuksessa saa myös kosketuksen partioon. Opinnäytetyössäni opiskelijat saavat olla keskeisessä asemassa talvileirin toteutuksessa.

Mikä on leirinjohtajan rooli alueleirin järjestämisessä?

Toinen kehittämistehtäväni liittyy leirinjohtajana toimimiseen alueleirillä. Leirinjohtajan rooli on merkittävä ja se koskettaa koko leiriä. Leirinjohtajan motivaatio ja innostus leirin suunnittelussa, läsnäolo leirin toteutuksessa ja päämäärätietoisuus leirin arvioinneissa ovat tärkeitä ominaisuuksia.

3 PARTIO JA VAPAAEHTOISTYÖ

Seuraavissa luvuissa esittelen partiotoimintaa Suomessa. Kerron partion historiasta Suomessa sekä kasvatustavoitteista, partio-ohjelmasta ja partiomenetelmästä. Esittelen myös partiota vapaaehtoistyön näkökulmasta. Keskityn avaamaan partiotoimintaa, jonka avulla lukija saa käsityksen mitä partio on ja mitä siellä tehdään.

3.1 Partion historia Suomessa

Kansainvälinen partioliike sai alkunsa vuoden 1907 heinäkuussa, jolloin englantilainen kenraalimajuri Robert Baden-Powell järjesti Englannissa leirin. Hän oli kehittänyt poikien kasvatusjärjestelmän, jota hän testasi tällä kyseisellä leirillä. Leirille osallistui pari kymmentä poikaa. Partiot toiminta olikin aluksi vain poikien harrastus, mutta muutamassa vuodessa se levisi nopeasti ympäri maailmaa ja myös tyttöjen keskuuteen. Ennen maailmansotaa liike oli ehtinyt levitä jo lähes jokaiseen Euroopan maahan. (Niilo-Rämä 2012, 22.) Suomi kuului ensimmäisten partiomaiden joukkoon – jo vuonna 1910 partio rantautui Suomeen. Ensimmäistä lippukuntaa on vaikea nimetä, sillä liike levisi kuin itsestään tyttöjen ja poikien kokoonnuttua yhteen. Partioliike valloitti ensiksi kaupungit. Ensimmäisten kaupunkien joukossa olivat muun muassa Helsinki, Loviisa, Porvoo ja Rauma. (Niilo-Rämä 2012, 23.)

Vuoden verran partioliike ehti toimia Suomessa, kunnes se lakkautettiin vuonna 1911 poliittisista syistä. Oli puhjennut toinen sortokausi ja partiojohdolla epäiltiin olevan väärät pyrkimykset kasvatuksessa. Partiota ei enää saanut harrastaa senaatin päätöksellä, mutta toiminta ei loppunut. Partiolaiset edelleen kokoontuivat yhteen, mutta tekivät sen muiden tietämättä. (Niilo-Rämä 2012, 23-24.) Vallankumous Venäjällä keväällä 1917 vaikutti myös Suomeen vapauttavasti. Näin ollen partioyhdistykset tulivat esiin ja uusiakin syntyi. Muutamassa kuukaudessa partiolaisten määrä oli kasvanut ennennäkemättömästi. Arvioitiin, että partiolaisia Suomessa olisi jopa 18 000 loppukeväästä 1917. (Niilo-Rämä 2012, 24.)

Suomessa koettiin sisällissota pian itsenäistymien jälkeen, jonka seurauksena yhteiskuntaluokkien välit rakoilivat. 1920- ja 1930-luvulla pyrittiin eheyttämään yhteiskuntaluokkien välejä ja partio halusi myös osallistua tähän. Partio yritti olla tasapuolinen luokkayhteiskunnassa, mutta liikkeen tavoitteita epäiltiin joka suunnalta. (Niilo-Rämä 2012, 24.)

1930-luvulla suomalaisesta partiosta tuli suosittu. Jäsenmäärä kasvoi, luotiin piiriorganisaatio ja palkattiin ensimmäiset partiotyöntekijät. Tuolloin otettiin käyttöön myös termit väiski ja lippukunta, jotka edelleen ovat osa nykypäivän partiosanastoa. (Niilo-Rämä 2012, 26.) Partion kasvu tyssäsi alle kymmenen vuoden kuluttua, kun talvisota syttyi vuonna 1939. Lippukunnissa toiminta pysähtyi, sillä partiojohtajat lähtivät rintamalle ja tyttöjen johtajat olivat muissa sodan ajan tehtävissä. Partiolaiset olivat ympäri maata, joten jo pelkkä yhteydenpitoakin oli haastavaa. Rauhan synnyttyä partiosta tuli Suomen suurin nuorisjärjestö ja jäsenmäärä kasvoi entisestään. (Niilo-Rämä 2012, 27.)

Partiotaitokilpailut ja erilaiset palveluprojektit tulivat mukaan 1950-luvulla. Kymmenisen vuotta myöhemmin, partion jäsenmäärän kasvu kääntyi laskuun. Partio nähtiin aikansa eläneenä, eläkeläisten johtamaksi järjestöksi. Jäsenkehitykseen vaikutti myös kaupungistuminen. Jälleen 1970-luvulla jäsenmäärä kääntyi kuitenkin kasvuun ja vuonna 1972 perustettiin tyttöjen ja poikien yhteisjärjestö Suomen Partiolaiset – Finlands Scouter ry. (Niilo-Rämä 2012, 27-28.)

Suomessa 2000-luvulla partiolaisten jäsenmäärä väheni tasaiseen tahtiin. Partion oli uudistettava itseään, jotta kiinnostus liikettä kohtaan säilyisi. Vuonna 2006 ja sen jälkeen alkoi tapahtua. Aluksi uudistettiin graafinen ilme ja partioasut. Muutaman vuoden kuluttua siitä julkaisiin uusi ohjelma ja uudet ikäkaudet ja uusi koulutusjärjestelmä. Vaikka partiot toiminta on muuttunut järjestön alku ajoista, sen kasvatukselliset päämäärät ovat pysyneet samoina. Sadan vuoden aikana partio on levinnyt ympäri maailmaa ja on näin maailman laajin vapaaehtoisuuteen perustuva nuorisjärjestö. (Niilo-Rämä 2012, 28.)

3.2 Partion kasvatustavoitteet

Suomalaisissa partion kasvatustavoitteissa vastataan kysymykseen, miksi partiossa ollaan. Kasvatustavoitteissa on kerrottu ne asiat, joihin pyritään kaikessa toiminnassa partiomenetelmän ja -ohjelman kautta. Kasvatustavoitteet havainnollistavat partioliikkeen tehtävää tavoitella maailmanrauhaa ja parempaa yhteiskuntaa, kuten B-P viimeisessä viestissään partiolaisia ohjeisti. Kasvatustavoitteissa on neljä näkökulmaa: suhde itseen, toisiin, yhteiskuntaan ja ympäristöön. (Niilo-rämä 2012, 98.) Suhde itseen on oman elämän hallintaa, itsestään ja terveydestään huolta pitämistä sekä pyrkimystä tasapainoiseen elämään. Se on toimeen tarttumista, kykyä ja halua toimia oikeana pitämiensä asioiden puolesta. Suhde itseen on eläytymistä uusiin tilanteisiin ja luovuuden käyttämistä. Se on asennoitumista tulevaisuuteen optimistisesti ja määrätietoisesti. (Niilo-rämä 2012, 98.)

Toinen näkökulma kasvatustavoitteissa on suhde toisiin ihmisiin. Se tarkoittaa ihmisyyden arvostamista, erilaisuuden näkemistä rikkautena. Partiolainen tulee toimeen erilaisten ihmisten kanssa. Suhde toisiin ihmisiin on myös kykyä asettua toisen asemaan sekä mielipiteen tuomista ilmi tilanteen sopivalla tavalla. Partiolaiselle ovat tärkeitä oikeudenmukaisuus ja siihen kannustaminen. (Niilo-Rämä 2012, 100.)

Partion kasvatustavoitteet pyrkivät myös siihen, että partiolaisista tulisi aktiivinen yhteiskunnan jäsen. Partiolaisen suhde yhteiskuntaan tarkoittaa, että partiolaisella on kyky toimia sekä pienissä että isoissa ryhmissä ja halu osallistua yhteisten asioiden hoitamiseen. Partiolainen on tietoinen olevansa osa paikallista, kansallista ja kansainvälistä yhteisöä. Partiolainen käsittää, mitä sitoutuminen ja vastuu tarkoittavat. (Niilo-Rämä 2012, 100.)

Viimeisin, mutta ei lainkaan vähäisin kasvatustavoite on suhde ympäristöön. Tavoite pyrkii siihen, että partiolainen osaa kulkea ja käyttäytyä suomalaisessa luonnossa. Partiolainen ymmärtää hänen vastuunsa elinympäristöstä ja kunnioittaa luontoa omalla toiminnallaan. (Niilo-Rämä 2012, 100.)

3.3 Partiomenetelmä

Partiomenetelmä vastaa kysymykseen, miten partiossa toimitaan. Partiomenetelmä avaa ja selittää toimintatapoja, joiden avulla saavutetaan kasvatustavoitteet. Partiomenetelmä on johtajan työväline, jonka avulla hän suunnittelee toimintaa partion päämäärän mukaiseksi. (Niilo-Rämä 2012, 18.) Partiomenetelmä on tie kasvatustavoitteiden saavuttamiseksi ja sen avulla partio eroaa muista harrastusjärjestöistä. Toisin sanoen partiomenetelmä tekee partiosta partion. (Niilo-Rämä 2012, 101.)

Partiomenetelmää kuvataan kahdeksan eri palan avulla. Esittelen ne seuraavaksi. Pala, joka ulottuu jokaiseen partiomenetelmän osaan, on sitoutuminen partion arvoihin. Partiolaisten arvoista kertovat lupaukset, lait, ihanteet ja tunnus. Partiolupauksen kautta sitoudutaan partion arvoihin ja se on jokaisen oma valinta, iästä riippumatta. (Niilo-Rämä 2012, 101 & 103.) Partiollla on oma symboliikka. Symboliikan avulla lapset ja nuoret kuuluvat tiettyyn ryhmään, lippukuntaan ja partioliikkeeseen. Symboliikka on toimintatapoja, esineitä, merkkejä, värejä ja sanallisia tunnuksia. Symboliikkaa on se, mikä kuvaa partiota. (Niilo-Rämä 2012, 103.) Osa symboliikasta ovat maailmanlaajuisia, kuten partiopaita- ja huivi. Ne viestivät partiossa vallitsevasta tasa-arvoisuudesta ja yhteisöllisyydestä. Symboleita on myös kansallisia, kuten Suomessa käytössä oleva väiskilakki. Usein paikallisyhdistyksellä eli lippukunnalla on oma lippu, joka on paikallista symboliikkaa. (Niilo-Rämä 2012, 103.)

Partiossa on tärkeää nousujohteisuus. Se tarkoittaa sitä, että jokainen ikäkausi saa sopivan vaativia tehtäviä. Niiden kautta ja niiden avulla jokainen yksilö voi kasvaa partiossa. Nousujohteisuutta on pyritty partiossa sisällyttämään jokaiseen ikäkauteen, mutta on olennaista myös soveltaa ohjelmaa jokaiseen hetkeen sopivaksi. (Niilo-Rämä 2012, 103.) Lapselle ja nuorelle on tärkeää kuulua johonkin ryhmään. Partiossa onkin käytössä vartiojärjestelmä, jossa asioista päätetään yhdessä ja vastuuta jaetaan jokaiselle sopivasti. Vartiojärjestelmä luo tiiviin ryhmän, jossa jokaiselle jäsenelle on oma paikka. Siellä jokainen tukee ja kannustaa toisiaan. (Niilo-Rämä 2012, 105.)

Partiossa painotetaan tekemällä oppimista. Partiolainen tarttuu toimeen ja tekee itse, eikä vain katsele vierestä, kun joku toinen tekee. Toisinaan sattuu myös virheitä, mutta ne pyritään kääntämään myönteisiksi kokemuksiksi ja sillä tavalla niistäkin opitaan. Tekemisestä päättäminen, sen suunnitteleminen etukäteen ja arviointi kuuluvat myös tekemällä oppimiseen. (Niilo-Rämä 2012, 105-106.) Aikuisen tuki on tärkeää lapselle ja nuorelle. Partiossa aikuinen on harrastuksen mahdollistaja – hän tukee, auttaa ja neuvoa tarvittaessa. Jokaisella lapsella on oikeus turvalliseen aikuiseen. Nuoremmissa ikäkausissa aikuinen on läsnä kokoontumisissa mahdollistaen turvallisen toimimisen, mutta vanhemmissa ikäkausissa aikuinen on enemmän tukena taustalla. On tärkeää, että aikuinen kokee tehtävänsä mielekkääksi. Myös hän voi oppia uusia asioita ja kehittyä sekä kasvattajana että johtajana. (Niilo-Rämä 2012, 106-107.)

Yksi partion päämääristä on kasvattaa aktiivisia ja yhteiskuntakelpoisia kansalaisia. Tämänlaiseksi kansalaiseksi kasvetaan pienien tekojen kautta. Päivän hyvä työ onkin yksi partion tapa saavuttaa kyseinen päämäärä. Jo pienenkin asian tekeminen näyttää lapselle ja nuorelle, että hän voi vaikuttaa toimintaympäristöönsä positiivisesti. (Niilo-Rämä 2012, 107.) Partion toiminnan toteuttamiselle luonnollinen ympäristö on luonto. Siellä voi oppia ja kokea monenlaista. Luonto on pienelle lapselle ihan jo kotipihakin, mutta vanhetessa laajenee isompiin maastoihin kansallispuistoja myöden. Luonnossa toimiminen kasvattaa lapsen itsetuntemusta ja itseluottamusta. Hän ymmärtää luonnon rikkauden ja osaa arvostaa ja kunnioittaa sitä. (Niilo-Rämä 2012, 108.)

3.4 Partio-ohjelma

Partio-ohjelma kertoo, mitä partiossa tehdään. Ohjelma uudistettiin vuonna 2008 ja uusittu ohjelma rakentuu viidelle ikäkaudelle. (Niilo-Rämä 2012, 18.) Lippukunnan tulee järjestää toimintaa jokaiselle ikäkaudelle, vaikkakin toteutustavan saa jokainen lippukunta päättää itse. Ikäkausijaolla on kuitenkin kultaiset teesit, jotka antavat toiminnalle pohjan. Ikäkausitoiminnassa tulee huomioida ihmisen kehitysvaiheet, jonka kautta partio tukee jokaisen ihmisen kasvua. Tulee myös muistaa, että jokainen ikäkausi on yhtä tärkeä. Partiojohtajuuden tulee tarjota

onnistumisen kokemuksia ja sopivasti haastetta. Johtamistaidot ovatkin yksi partion kasvatustavoitteista. Velvollisuudestakin tulee mielenkiintoista, kun se toteutetaan ikään sopivalla tavalla. (Niilo-Rämä 2012, 109.)

Ikäkausijako on seuraavan lainen: sudenpennut, seikkailijat, tarpojat, samoajat ja vaeltajat. Sudenpennut ovat 7-9-vuotiaita innokkaita ja herkkiä partiolaisia. Heidän tunnusvärinsä on auringonkeltainen. Sudenpentujen kasvatustavoitteena on oppia toimimaan ryhmässä tekemisen kautta. Sudenpentuohjelma koostuu 35 jäljestä ja lisäksi lauma tekee vähintään yhden retken vuodessa ja osallistuu lippukunnan leirille. Sudenpennun ohjelmassa käydään läpi esimerkiksi erilaisia leikkejä ja yhteistyön merkitystä, varainhankintaa ja turvallista luonnossa liikkumista. (Niilo-Rämä 2012, 118-119.) Seikkailijat ovat 10-12-vuotiaita toimeliaita ja oikeudenmukaisia partiolaisia. Heidän tunnusvärinsä on hiiloksenoranssi. Seikkailijoiden keskeisiä kasvatustavoitteita ovat yhteistyötaitojen omaksuminen ja osaamisen testaaminen oman ryhmän toiminnassa. Seikkailijaohjelma koostuu ilmansuunnista, jotka kestävät aina puoli vuotta kerrallaan. Puolen vuoden jakso sisältää noin 20 aktiviteettiä, kaksi retkeä ja osallistumisen partiotaitokisoihin. Seikkailijan ohjelmassa käydään läpi muun muassa suunnistuksen perusteita, luonnossa liikkujan ja talvileirillä tarvittavia perustaitoja. (Niilo-Rämä 2012, 120-121.)

Tarpojat ovat 12-15-vuotiaita kokeilunhaluisia ja toiminnallisia partiolaisia. Heidän tunnusvärinsä on violetti. Tarpojen keskeisiä kasvatustavoitteita ovat sosiaalisen ympäristön laajentaminen, oman toiminnan perustelemista ja uskallusta kokeilla uutta. Myös tarpojen ohjelma koostuu jaksoista, jotka kestävät puoli vuotta kerrallaan. Jokainen jakso päättyy päätöstapahintaan, jossa tarpojat pääsevät kokeilemaan oppimiaan taitoja. Tarpojaohjelmassa syvennyttään muun muassa hiomaan ongelmanratkaisutaitoja sekä suunnittelemaan ja toteuttamaan vaellusta yhdessä ikätoverien kanssa. (Niilo-Rämä 2012, 123-126.) Samoajat ovat 15-17-vuotiaita aktiivisia ja energisiä partiolaisia. Heidän tunnusvärinsä on metsänvihreä. Samoajien keskeisiä kasvatustavoitteita ovat oma-aloitteinen vastuunottaminen ja aktiivinen toimiminen yhteisön hyväksi. Samoaja-ohjelma koostuu aktiviteeteista, joista ryhmä voi hyvin vapaasti va-

lita, mitä haluaa suorittaa. Niinpä kokonaisuus voi olla monenlainen. Esimerkkejä ovat tutustuminen arjen ja kodinhuollon perustaitoihin, retkitaitojen syventäminen sekä osaa toimia ja huomioida pienryhmää paremmin. (Niilo-Rämä 2012, 127-128.)

Vaeltajat ovat 18-22-vuotiaita itsenäistymisen ja vakiintumisen kynnyksellä olevia aikuisia. Heidän tunnusvärinsä on karhunruskea. Vaeltajien kasvatustavoitteita ovat vastuunkantaminen valinnoistaan sekä arvopohjan mukainen elämäntapa. Vaeltajaohjelmassa on 33 aihealuetta, joissa jokaisessa on erilaisia aktiviteetteja. Vaeltajan on tarkoitus suorittaa jokaisesta aihealueesta vähintään yksi aktiviteetti neljän vuoden aikana. Vaeltajaohjelma sisältää esimerkiksi ulkomaanprojektin ja partiojohtaja-koulutuksen. (Niilo-Rämä 129-130.)

3.5 Vapaaehtoistyö partiossa

Vapaaehtoistoiminta perustuu omaan haluun auttaa ja tukea toista ihmistä. Vapaaehtoistoiminta on työskentelemistä palkatta yhteisön hyväksi. Vapaaehtoisuus voi olla kertaluontoista, esimerkiksi vapaaehtoisena voit olla mukana jossakin yksittäisessä tapahtumassa tai pitkään jatkuvaa, jolloin vapaaehtoinen on säännöllisesti mukana toiminnassa. Jotta vapaaehtoistoiminta tavoittaisi mahdollisimman monta, on hyvä olla esillä eri vaihtoehtoja. Kaikille ei sovi kaikki. (Välittäjä #03 2005, 7.)

Vapaaehtoistyöhön ei useinkaan tarvita ammattikoulutusta, vaan jokainen tekee vapaaehtoistyötä omana itsenään ja omalla osaamisellaan. Tiettyihin tehtäviin voidaan toki vaatia erityisosaamista, mutta usein riittää vain halu olla mukana. (Välittäjä #03 2005, 8.) Niinpä oikeastaan kuka vaan voi toimia vapaaehtoisena. Aito halu ja kiinnostus toimia ihmiseltä ihmiselle on riittävä motiivi lähteä mukaan vapaaehtoistoimintaan. Vapaaehtoisen tulee kuitenkin muistaa, että vaikka he ovat mukana vapaaehtoisesti, he sitoutuvat tekemään lupaamansa asiat. Vapaaehtoisen tulee tiedostaa omat voimavaransa, jotta toiminta pysyy mielekkäänä niin itse vapaaehtoiselle kuin avun saajallekin. (Välittäjä #03 2005, 8.)

Kun puhutaan vapaaehtoisesta partiolaisesta, tarkoitetaan partiopestissä olevia vaeltajia ja kaikkia partion aikuisia. He toimivat partiossa omasta tahdostaan ja antavat partiolle omaa aikaansa ja osaamistaan. Jokaisella vapaaehtoisella on erilainen rooli, joka syntyy vapaaehtoisen motiiveista ja resursseista. (Suomen Partiolaiset.) Partiossa on tarjolla monenlaisia, erilaisia pestejä. Vapaaehtoinen voi olla mukana esimerkiksi viikoittaisessa toiminnassa ryhmänvetäjänä tai leirillä muonittajana. Partiossa jokainen tulee mukaan omien resurssiensa saattelemana. Vapaaehtoisen ei myöskään tarvitse osata kaikkea tullessaan mukaan, vaan partiossa on kattava koulutusjärjestelmä, josta vapaaehtoinen saa tukea tehtäväänsä. Vapaaehtoinen voi kehittää aiempaa osaamistaan ja oppia aivan uusia asioita. On jokaisesta vapaaehtoisesta kiinni, mitä ja miten haluaa partiossa toimia. (Suomen Partiolaiset.)

4 LEIRIN JÄRJESTÄMINEN

Seuraavaksi käyn läpi yleisesti leirin johtamista ja suunnittelua. Kerron, mitä suunnittelussa tulee ottaa huomioon onnistuneen leirin kannalta. Keskityn kokonaisuuteen, mitä leirin järjestämisessä tulee ottaa huomioon.

4.1 Leirin organisointi ja johtaminen

Leirin onnistumisen kannalta on tärkeässä asemassa sen organisaatio ja yhteistyökumppanit. Kun kaikki toimivat yhteen, voi jokainen muistella hyvin järjestettyä leiriä. Leirille on hyvä valita johtaja, sillä se luo turvaa niin työntekijöiden kuin leiriläistenkin keskuuteen. On joku, jolla on tieto kaikesta ja joka on vastuussa leiristä. Leirinjohtajan ei tarvitse ottaa kaikkea vastuulleen ja tehtäviä onkin syytä jakaa. (Ketola 2002, 89.) Leiriorganisaatio ei ole olemassa kovin pitkään ja siksi sen valintaan on syytä käyttää aikaa. Leiriorganisaation kesto on leirin mittainen lisänä leirin valmistelut ja jälkitoimet. Tämä on hyvin pieni aika, kun pitäisi leiri saada hoidettua kunnialla alusta loppuun. (Ketola 2002, 91.)

Leiriorganisaatioon kuuluvilla on syytä olla saumaton yhteydenpitoväline ja oma rauhallinen kokoontumispaikka. Jälkimmäinen tulee valita huolella ja leiriaikataulusta pitää raivata aikaa leiriorganisaation kokouksille. Leirin koosta riippuen organisaationkin koko riippuu. Viikonlopun kestävä leiri ei vaadi kymmeniä ihmisiä, mutta viikon kestävä leiri jo vaatiikin. (Ketola 2002, 95.)

Jokaisella järjestettävällä leirillä tulee olla täysi-ikäinen johtaja, joka on juridisesti vastuussa leiristä. Vaikka sovitaan, että leiri tehdään yhdessä, on johtaja silti syytä valita jo erimielisyyksienkin varalta. Johtajalla on vastuu kaikesta; ohjelmasta, turvallisuudesta, ohjaajista ja ruokailuista. Johtaja pitää huolen, että kaikki toimii. Vaikka leirinjohtaja tietää leiristä kaiken, ei ole

silti tarkoitus, että hän tekee kaiken. Leirinjohtajan vastuulla on leirin suunnittelu, leirin johtaminen ja huolehtiminen leirin jälkitoimista. (Ketola 2002, 98.)

4.2 Leirin järjestämisen yleiset periaatteet

Kun on päätetty järjestää leiri, valitaan ajankohta ja leiripaikka. Nämä ovat hyvä tehdä hyvissä ajoin, jotta leirin suunnitteleminen voidaan aloittaa. Leirille valittu johtaja kantaa vastuun leirin suunnittelusta ja sen aikataulusta. Leirin suunnitteleminen on hyvä aloittaa tarpeeksi ajoissa. Leirin suunnittelun aiheita ovat esimerkiksi leirin työntekijät, markkinointi, budjetti, turvallisuus, ruoka ja ohjelma. Leirin suunnitteluun on hyvä ottaa mukaan eri alojen edustajia. Näin leiristä tulee monipuolinen ja varmasti mieleinen mahdollisimman monelle leiriläiselle. Aikaisessa vaiheessa on hyvä jakaa leirin vastuut. Jokainen vastuualueen johtaja pääsee työstämään omaa osa-alueitaan ja leirin lähestyessä pidetään kokouksia, jossa katsotaan, miten asiat ovat edenneet. Kaikki mahdollinen on syytä tehdä ennen leiriä valmiiksi. Leirillä tulee kuitenkin jotain sellaista eteen, mihin ei ole varautunut. Kun kaikki on suunniteltu ennalta, voidaan unohtaa turha stressi tekemättömistä tehtävistä. Usein leirin lähestyessä tehtävät vain lisääntyvät. Huomaa, että vielä tämäkin pitäisi tehdä. Tehtävien jakaminen on taito, jonka jokaisen ihmisen tulisi osata. Yhdessä tekemisessä on voimaa ja asiat hoituvat huomaamattakin.

5 RIITE 2017 – TALVILEIRI

Tässä luvussa kerron Pohjanmaan Partiopiirin alue 5:n ja Centria-ammattikorkeakoulun yhteisöpedagogiopiskelijoiden yhteistyössä järjestämästä talvileiristä.

5.1 Centria-ammattikorkeakoulun ja partion välinen yhteistyö

Centria-ammattikorkeakoulun opintosuunnitelmaan sisältyy 2 opintopisteen partiokurssi, osana kansalaistoiminta ja projektiosaamisen opintojaksoa. Partiokurssin tavoitteena on, että opiskelija tuntee partioliikkeen ja pystyy antamaan tukea oman lippukuntansa toimintaan. Kurssin tarkoitus on, että opiskelijalla on käsitys mahdollisesta seurakunnan ja partion välisestä yhteistyöstä. Partiokurssi sisältää partiotoiminnan perusteet, seurakunnan ja partion yhteistyön. (SoleOPS.)

5.1.1 Yhteisöpedagogi, kirkon nuorisotyö

Yhteisöpedagogi on kasvatustieteen ammattilainen. Centria-ammattikorkeakoulun yhteisöpedagogitutkinto on laajuudeltaan 210 opintopistettä. Lukuvuodessa on mahdollista suorittaa 60 opintopistettä, joten 3,5 vuodessa on mahdollisuus valmistua. Opinnot koostuvat sekä teoriasta että käytännöstä. (Centria-ammattikorkeakoulu.) Nimenomaan käytäntöä onkin runsaasti sisällytetty opintoihin esimerkiksi eri projektien merkeissä, jotka tehdään yhteistyössä koulujen, seurakuntien, järjestöjen ja lastensuojelun kanssa. Centriasta valmistuneen yhteisöpedagogin vahvuuksia ovat toisen ihmisen huomioiminen, kuuntelutaidot, lapsen ja nuoren sanallisten ja sanattomien viestien ymmärtäminen, ihmisen kehityksen tunteminen ja yksilön sekä ryhmän ohjaaminen. (Centria-ammattikorkeakoulu.)

Centriasta valmistunut yhteisöpedagogi voi työskennellä monessa eri organisaatiossa. Koulutuksesta saa pätevyyden myös hengelliselle puolelle ja saa kelpoisuuden kirkon nuorisotyönohjaajan virkaan. Mahdollisia työpaikkoja ovat esimerkiksi lastensuojelulaitokset, kunnallinen nuorisotoimi ja kolmannen sektorin toimijat. (Centria-ammattikorkeakoulu.)

5.1.2 Pohjanmaan Partiolaiset ry ja alue 5

Pohjanmaan Partiolaisiin kuuluu 10 aluetta, 116 lippukuntaa ja noin 5000 jäsentä. Pohjanmaan Partiolaisten toiminta ulottuu Etelä-Pohjanmaalta aina Koillismaalle saakka. Partiopiiri on jaettu maantieteellisesti alueisiin, joissa jokaisessa on eri määrä lippukuntia. Aluetyön on tarkoitus tukea lippukuntia niin, että partio-ohjelmaa toteutetaan lippukunnissa jokaisella ikäkaudella. Jokaisella alueella on lippukuntavalmentajat, jotka pitävät yhteyttä lippukunnanjohtajiin, jonka kautta lippukuntia tuetaan. (Pohjanmaan Partiolaiset.)

Riite 2017 -talvileiri oli alue 5:n leiri. Alueeseen kuuluu Haapajärven Eräpartio ry Haapajärveltä, Haapaveden Salopartio ry Haapavedeltä, Nivalan Partio ry Nivalasta, Pyhännän KairanKotkat ry Pyhännältä, Salmen Samoajat ry Pyhäjärveltä, Sievin Samoojat ry Sievistä, Suotarpojat ry Kärsämäeltä ja Viessojat ry Ylivieskasta. (Pohjanmaan Partiolaiset.) Kaikista lippukunnista ei ollut jäseniä talvileirillä, sillä muutamassa toiminta on hiipunut.

5.2 Talvileirin suunnittelu

Talvileirin suunnittelu aloitettiin yhteisellä kokouksella alueen lippukuntien kanssa. Jokaisesta lippukunnasta oli paikalla edustaja, joka myöhemmin toimi viestinviejänä leirinjohtajan ja lippukuntien välillä. Lisäksi opiskelijoiden kanssa oli kolme yhteistä oppituntia, joissa oli paikalla kurssin ohjaaja, minä sekä opiskelijat. Minä leirinjohtajana toimin viestinviejänä alueen ja opiskelijoiden välillä.

5.2.1 Leirin suunnittelupalaveri alueen kanssa 23.1.2017 klo 18:30

Ensimmäinen suunnittelu kokous pidettiin 23.1.2017 alueen lippukuntien edustajien kanssa Ylivieskassa. Kokouksen alussa pidettiin lyhyt esittelykierros, olihan edustajat minulle tuntemattomia ja minä heille. Olin valmisteellut kokoukseen listan läpi käytävistä asioista, tästä tulikin positiivista palautetta. Kokous sujui loogisesti ja järjestelmällisesti, kaikki asiat tuli huomioitua ja käytyä läpi. Kävimme läpi viime vuoden talvileiriä, miten se oli mennyt ja huomioita siitä. Tiedustelin alueen toimintatapoja leireillä, mitä odotuksia heillä leirinjohtajalta ja mitä toivomuksia heillä on tulevaa leiriä ajatellen. Jaoimme vastuualueita ja tehtäviä. Kuka tekee mitään ennen leiriä ja leirillä. Esittelin suunnittelemani leirin ohjelmarungon (LIITE 1), kävimme sitä läpi ja teimme pientä hienosäätöä. Esittelin myös omia ideoitani, esimerkiksi alaleirijaon ikäkausittain omilla johtajillaan. Tämä idea sai heti positiivista palautetta, mutta herätti myös kysymyksiä. Kävimme asiaa läpi ja idea päätettiin laittaa käytäntöön. Kokous sujui hyvin ja sovimme, että otamme yhteyttä kysymysten herätessä ennen leiriä ja sen aikana leirin yhteisessä WhatsApp -ryhmässä.

5.2.2 Partiotunti 24.1.2017 klo 12-13:30

Alueen suunnittelukokousta heti seuraavana päivänä oli vuorossa ensimmäinen partiokurssin oppitunti opiskelijoiden kanssa. Oppitunti aloitettiin kertomalla kurssin sisältö ja tavoitteet. Kävimme myös läpi opiskelijoiden kokemukset partiosta. Opiskelijoiden keskuudessa oli muutamia, joille partio oli entuudestaan tuttu, mutta löytyi myös sellaisia, jotka eivät koskaan ole olleet partiossa. Kurssin ohjaaja kertoi mitä partio on, jonka jälkeen suuntasimme katseet kohti talvileiriä. Minä kerroin alueen kokouksessa sovittuja asioita ja toin terveiset opiskelijoille. Ohjelmaa talvileirillä järjestettiin ikäkausittain, joten opiskelijoiden keskuudesta jaettiin vastuuryhmät jokaiselle ikäkaudelle. Heidän tehtävä oli suunnitella viikonlopun ikäkausiohjelma. Opiskelijat tutustuivat partio-ohjelmaan ja heittelivät toisilleen ideoita ohjelmasta. Minä

ja kurssin ohjaaja olimme apuna tulkitsemassa partio-ohjelmaa opiskelijoille. Tunti sujui vauhdilla ja innolla suuntasimme katseet kohti talvileiriä.

5.2.3 Partiotunti 7.2.2017 klo 14-17:10

7.2.2017 oli vuorossa toinen suunnittelutuokio opiskelijoiden kanssa. Aikaa oli varattu runsaasti enemmän kuin ensimmäiselle kerralle. Nyt olikin tarkoitus saada ohjelmat jo hyvälle mallille. Nopeasti vaihdettiin kuulumiset, jaettiin alustavat ohjelmaideat koko luokan kesken ja ryhdyttiin tuumasta toimeen. Jokainen vastuuryhmä vei omaa suunnitelmaansa eteenpäin ja miettivät kokonaisuutta. Mikä voisi toimia ja mikä ei. Ja hyvin päästiinkin eteenpäin. Lopuksi kokoonnuttiin yhteen ja käytiin läpi yhteisten ohjelmien vastuita, nimittäin leirijumalanpalvelus sekä Suuri leikki oli myös opiskelijoiden vastuulla. Yhteisöpedagogiopiskelijat järjestivät opintojensa aikana lukuisia jumalanpalveluksia, joten tämäkään ei tuottanut ongelmia. Päätimme yhteisymmärryksessä, että jokainen ikäkausi tuottaa jumalanpalvelukseen jotakin. Esimerkiksi seikkailijoilla oli vastuullaan rukoukset. Opiskelijoista yksi ilmoittautui vapaaehtoiseksi liturgiksi. Minä puolestaan heitin Suureen leikkiin idean, jossa leiriläiset hakisivat ulkona pimeässä taskulampullaan heijastimia pienissä ryhmissä. Tästä innostuttiin ja lupasin ideaa viedä eteenpäin ja esittää seuraavalla kerralla valmiimpana.

5.2.4 Partiotunti 22.2.2017 klo 14-17:10

Talvileirin kanssa samalla viikolla pidimme vielä viimeisen suunnittelutuokion opiskelijoiden kanssa. Toin jälleen terveisin alueelta ja samaten, vein opiskelijoiden terveisin alueelle. Osalla ryhmistä oli suunnitelmat vielä enemmän vaiheessa, kun osa oli jo saanut kaiken valmiiksi. Mutta tekemättömiä tehtäviä löytyi vielä, esimerkiksi nimilaput puuttuivat jokaiselta leirille osallistuneelta. Joten, vaikka ryhmä olikin saanut oman osuutensa valmiiksi, tekemistä riitti toisten viimeisteltäessä ohjelmanumeroitaan. Tunnin lopuksi käytiin läpi, että kaikki asiat oli

huomioitu ja niin sanotut palaset olivat kohdillaan leiriä varten. Jaettiin epäselviä asioita, selviteltiin niitä ja vedettiin viimeisiä linjoja.

5.3 Talvileiri 24.-26.2.2017

RIITE 2017 -talvileiri järjestettiin Raudaskylän kristillisen opiston pihapiirissä 24.-26.2.2017. Talvileirin osallistujamäärä oli 157, mukaan laskettuna leiriläiset, aikuiset ja opiskelijat. Leiri alkoi perjantaina kello 18:30 ilmoittautumisella ja päättyi sunnuntaina kello 14 yhteiseen sisäruspiiriin. Lippukunnat saapuivat leirille omassa tahdissaan, osa jo hyvissä ajoin ennen sovittua aikaa. Opiskelijoiden kanssa menimme muutamaa tuntia aiemmin valmistelemaan paikkoja ja hiomaan suunnitelmia loppuun. Laitoimme esimerkiksi luokkahuoneet siihen kuntoon, että sudenpennut voivat nukkua siellä ja merkitsimme telttapaikat jo ennalta, jotta teltojen pystyttäminen voidaan aloittaa heti niiden saavuttua.

Tapahtuma eteni koko viikonlopun ohjelman mukaan. Muutamia aikatauluviilauksia teimme, mutta niin se aina on leirielämässä. Kun jokin ohjelma venyy, pitää toisesta päästä joustaa. Pienet aikataulumuutokset eivät kuitenkaan haitanneet ohjelman sujuvuutta. Perjantaina kaikkien lippukuntien saavuttua, kokosimme koko leirin yhteen paikkaan ja pidimme lyhyet johtajaesittelyt sekä lippukunnat kajauttivat oman huutonsa ilmoille. Loppuilta kuluikin isompien osalta leirin rakentamisen parissa eli teltojen pystytyksessä. Pienimmät eli sudenpennut saivat opiskelijoiden ohjauksessa tutustua toisiinsa ja leikkiä perinteisiä leikkejä. Illalla oli vielä vuorossa maittava iltapala ja johtajapalaveri. Johtajapalaverissa kävimme läpi leirin perusasioita sekä seuraavan päivän ohjelmaa. Kello 23 alkoi hiljaisuus myös telttaleirissä, pitkien yönien jälkeen on sitten reippaana seuraavana päivänä.

Lauantaipäivä olikin sitten täynnä ikäkausiohjelmaa. Aamupalan jälkeen opiskelijat ottivat oman ryhmänsä haltuun ja lähtivät toteuttamaan ohjelmaansa. Jokaisen ikäkauden aamupäivän ohjelmaan kuului tutustumista ja lisäksi myös jotain muuta. Sudenpennuilla se jokin muu oli pulkkamäkeä, seikkailijoilla leirilipun tekoa, tarpojilla esiintymistaitojen harjoittelemista ja

samoajilla rastiradan suunnittelua sudenpennuille. Lounaan jälkeen jatkuivat ikäkausiohjelmat. Sudenpentujen ohjelmassa oli samoajien suunnittelema rastirata, joissa oli erilaisia tehtäviä eri pisteillä. Seikkailijat saivat kokea, millaista on olla salapoliisi ja pääsivät ratkaisemaan tiedemiehen katoamisen mysteeriä. Tarpojien ohjelmaan kuului rentoutumista ja ulkoleikkejä. Välipalan jälkeen sudenpennut pääsivät aistiretkelle, jossa esimerkiksi kuunneltiin, miltä hiljaisuus kuulostaa eri paikoissa ja haisteltiin erilaisia mausteita. Seikkailijoiden salapoliisityö jatkui ja lopulta he ratkaisivat mysteerin. Vielä yhteenveto aiheesta ja seikkailijat olivat suorittaneet leirin aikana heidän ohjelmaansa kuuluvan salapoliisimerkin. Tarpojat suunnittelivat ja harjoittelivat saarnanäytelmän tekoa sunnuntain pieneen rukoushetkeen ja samoajat osallistuivat kokkisotaan nuotiolla. He valmistivat ilman ohjeita pizzaa ja tuomarit arvioivat suoritukset.

Lauantaipäivä jatkui päivällisen jälkeen koko leirin yhteisellä leikillä, jonka opiskelijat olivat suunnitelleet. Leikin idea oli, että leiriläiset pienissä ryhmissä etsivät heijastimia taskulamppujen kanssa lähimetsästä ja löytäessään heijastimen vievät sen ryhmän johtajalleen, joka antaa heille tehtävän. Tehtävän suoritettuaan ryhmä lähtee etsimään uutta heijastinta ja näin jatketaan, kunnes kaikki heijastimet on löydetty. Leikki toteutui suunnitelman mukaan. Yhteisen leikin jälkeen pidettiin pieni hengähdystauko ja kello 20 siirryttiin sisätiloihin iltahjelmaan, jonka sisällön samoajat olivat päivän aikana suunnitelleet. Iltahjelmassa oli ohjelmassa yhteisiä leikkejä, lauluja ja sketsejä. Iltahjelmasta siirryttiin iltapalalle ja sen jälkeen leiriläiset saivat jo käpertyä omaan makuupussiin unten maille. Johtajien kanssa pidettiin vielä palaveri, jossa käytiin läpi mennyttä päivää ja huomisen päivän ohjelmaa.

Sunnuntai aamupäivä kuluikin sitten suurimmaksi osaksi leirin purkamisessa, siivouksessa ja tavaroiden pakkaamisessa. Lounaan jälkeen oli ohjelmassa opiskelijoiden ja leiriläisten yhdessä suunnittelema pieni rukoushetki, jonne oli myös leiriläisten vanhemmat tervetulleita. Rukoushetken jälkeen kokoonnuimme vielä yhteiseen lipunlaskuun ja sisaruspiiriin, johon leirimme päättyi.

5.4 Arviointi

Leirin arviointi tehtiin palautteiden avulla. Opiskelijoilta kerättiin palaute 1.3.2017 yhteisellä oppitunnilla ja palautteeseen vastasi 20 yhteisöpedagogiopiskelijaa. Palaute kerättiin kirjallisesti. Opiskelijoilta palaute kerättiin niissä pienryhmissä, joissa he tekivät ikäkausiohjelmat. Jokaiselle annettiin mahdollisuus antaa palautetta myös henkilökohtaisesti. Pienryhmissä opiskelijat pohtivat omia tunnelmia, ryhmän työskentelyä ja valmistelujen sujuvuutta sekä oman suunnitelman onnistumista. Jokaisen ryhmän tunnelmat olivat erilaiset. Yhden ryhmän jäsenet olivat tulleet leirillä hieman kipeäksi, joka koettiin negatiiviseksi. Toisella ryhmällä leiriläiset olivat olleet hieman vilkkaita, joka vei paljon ohjaajien energiaa. Yksi ryhmä koki toiminnan mielenkiintoiseksi ja leirillä toimimisen helpoksi. Jokainen ryhmä koki valmisteluvaiheen sujuneen pääasiassa hyvin. Ryhmien jäsenet tulivat hyvin toimeen keskenään, joten suunnitteleminen oli helppoa. Osa koki, ettei suunnitteluun varattu aika ollut riittävä, osan mielestä aika riitti hyvin. Ohjeistus ohjelman valmisteluun koettiin selkeäksi. Pääasiassa jokainen ryhmä koki onnistuneensa ohjelman teossa ja toteutuksessa. Rooleihin olisi kaivattu tarkempia ohjeistuksia leirillä niin, ettei jokaisen olisi tarvinnut olla joka paikassa. Leirillä oli kuitenkin aikuisia niin paljon, että selkeää vastuunjakoja olisi ollut mahdollista tehdä. Opiskelijat olivat mielestään osanneet suunnitella ikäkaudelle sopivaa ohjelmaa. Osalla ryhmistä tekemistä oli tarpeeksi ja osalla olisi tarvinnut olla takataskussa vielä enemmänkin leikkejä. Kehittämisideoita opiskelijoilla oli muutamia. Esimerkiksi ikäkausiohjaajien määrän olisi voinut suhteuttaa ikäkausiryhmien kokoon. Nyt opiskelijat olivat jaettu tasaisesti joka ryhmään, vaikka ikäkausissa lapsia oli eri verran. Kaivattiin myös hieman vapaa-aikaa ohjaajillekin ja ruokailuun oli varattu liian vähän aikaa noin suurelle leirille. Toivottiin myös, että leirin säännöt olisi käyty läpi opiskelijoiden kanssa ennen leiriä.

Opiskelijoiden henkilökohtaisessa palautepohjassa pyydettiin kommenttia esimerkiksi ohjelman rungosta, yhteisistä ohjelmista ja aikataulutuksesta. Palautetta pyydettiin myös ajatuksista partiota kohtaan. Kokiko opiskelija oppineensa leirillä jotain ja voisiko opiskelija kenties liittyä mukaan partiotoimintaan. Vaikka ohjelman aikataulu leirillä välillä hieman viivästyin,

sitä ei koettu ongelmaksi. Ohjelma pysyi joka tapauksessa kasassa. Ruokailuun olisi edelleen kaivattu lisää aikaa, sillä opiskelijat menivät usein viimeisenä syömään ja silloin aikaa jäi todella vähän omaan ruokailuun. Osa koki myös aikataulun liian tiukaksi, olisi hyvä ollut olla pieniä hengähdystaukoja opiskelijoillekin. Yhteiset ohjelmat koettiin hyväksi, toki suuri leikki oli vauhdikas ja osa pienimmistä väsähti pelin tiimellyksessä. Takana oli pitkä ja ohjelman täyteinen päivä, joten oli ihan ymmärrettävää, että leiriläiset olivat väsyneitä. Leirin yhteisissä ohjelmissa tuli esille partion ominainen piirre eli yhteisöllisyys. Kaikki olivat mukana ohjelmassa ja tunnelma oli hyvä. Tiedonkulku sujui pääasiassa hyvin, osa kuitenkin koki, että leirin ohjaajille perustettu whatsapp-ryhmä ei toiminut. Kokonaisuudessaan leiri koettiin onnistuneeksi.

Opiskelijat kokivat partiolaisten asenteen ja tekemisen meiningin todella hienoksi asenteeksi. Yksikin totesi, että partiolaisista voisi muut ottaa mallia. Hienosti sanottu, sillä tähän partiolaiset pyrkivätkin. Partiolaiset pyrkivät näyttämään hyvää esimerkkiä, jotta muut voivat ottaa heistä mallia. On mahtavaa, että leirillä ei-partiolainen on huomannut partiolaisten asenteen. Moni opiskelija koki myös oppineensa partioleirillä paljon. Vaikka leirin järjestäminen ja organisoiminen ovat yhteisöpedagogiopiskelijoille tuttua, moni sai silti uusia näkökulmia leirillä toimimiseen. Opiskelijat totesivat pitävänsä mahdollisena, että tulevaisuudessa yhteistyö työn puolesta partion kanssa on mahdollista ja pitävät sitä jopa todennäköisenä. Muutama myös kertoi, että voisi hyvin harkita liittymistä partioon jo nyt tai sitten, kun omat lapset mahdollisesti haluavat liittyä mukaan toimintaan.

Leirillä mukana olleiden alue 5:n lippukuntien vaeltajilta, aikuisilta ja ei-partiolaisilta palautetta kerättiin webropolin avulla. Kysely julkaistiin 16.3.2017 ja suljettiin 7.6.2017. Vastauksia saatiin viisi ja kaikki vastaajat olivat aikuisia partiolaisia. Palautetta pyydettiin muun muassa leirin ohjelmista, aikataulusta, turvallisuudesta ja tiedonkulusta. Koko leirin leikkiä pidettiin onnistuneena, samoin kuten aikataulussakin onnistuttiin. Iltaohjelman vastaukset jakautuivat. Turvallisuus ja tiedonkulku oli alueen lippukuntien aikuisten mielestä onnistunut. Palautteessa pyydettiin myös kehitysideoita tulevaisuuden leireille sekä oli mahdollisuus ker-

toa omia mietteitä ja kiitoksia. Kehitysideana toivottiin, että olisi mahdollisuus vaatteiden kuivatukseen. Yhteisöpedagogiopiskelijat saivat paljon kiitoksia ohjelmien järjestämisestä. Kiitosta tuli myös yhteistyön sujuvuudesta alueen lippukuntien ja opiskelijoiden kanssa.

6 POHDINTA

Opinnäytetyöni tarkoituksena oli toimia leirinjohtajana Pohjanmaan Partiopiirin alue 5:n talvileirillä. Talvileiri toteutettiin yhteistyössä Centria-ammattikorkeakoulun kanssa. Ensimmäinen kehittämistehtäväni oli: Kuinka ei-partiolaiset voivat olla mukana järjestämässä partioleiriä? Toinen kehittämistehtäväni oli: Mikä on leirinjohtajan rooli alueleirin järjestämisessä?

Talvileirin suunnitteleminen ja toteuttaminen olivat keskeinen osa opinnäytetyötäni. Olin oudossa paikassa ja oudossa tilanteessa; en tuntenut Pohjanmaan Partiopiiriä enkä alue viittä ja en ollut ennen toiminut leirinjohtajana. Leirin suunnitteleminen aloitettiin tammikuun lopussa. Alueen lippukuntien edustajien kanssa pidimme yhden palaverin ennen leiriä. Minun oli helppo mennä ryhmään mukaan ja suunnittelupalaveri sujui hyvin. Leirin suunnittelemisen olisi voinut aloittaa aikaisemminkin, mutta toki myös nyt ehdimme tehdä kaiken ajoissa valmiiksi. Opiskelijoiden kanssa suunnittelimme kolme iltapäivää helmikuussa talvileiriä. Opiskelijoilla oli kyllä ennestään jonkinlainen käsitys partiosta, mutta vain harva oli ollut mukana toiminnassa. Melko tohina oli joka kerta kokouksissa päällä ja heidän kanssaan olisi ollut hyvä päästä aiemmin aloittamaan. Iltapäivät sujuivat hyvin, olin tukena tarvittaessa ja vaihdoin ideoita.

Leirinjohtajan rooli oli aluksi itsellä hieman hukassa. Talvileirejä oli järjestetty jo ennenkin, tosin en ollut itse ollut niissä mukana. En voinut tietää omalta kannaltani, mikä toimii ja mikä ei toimi. Paljon juttelin alueen lippukuntien kanssa edellisten leirien kehittämiskohteista. Olin halunnut itse tuoda lisää omaa näkemystä leirin toteutukseen, mutta ennen leiriä ollut ajatus ”mitä sitä hyvää muuttamaan” kyti päässäni.

Yksi uudistus leirille oli niin sanottu alaleirijako. Jokaiselle ikäkaudelle valittiin johtaja, joka huolehtii ja vastaa kyseisestä ikäkaudesta. Partiolaisia oli monesta eri lippukunnasta, joten tämä toi hieman hankaluuksia alaleirinjohtajille, kun eivät jokaista tunteneet. Kaikille ei myöskään ollut selvää tämä uudistus ja niin siitä ei saatu kaikkea hyötyä irti. Tarkoitus oli, että alaleirinjohtajat tietäisivät missä ikäkausi kulloinkin menee ja jos leiriläinen poistuu leiriltä,

alaleirinjohtaja olisi tästä tietoinen. Tätä voisi kehittää niin, että alaleirinjohtajat olisivat koko leirille jo ennen leiriä tiedossa ja yhteystiedot ilmoitettu kotiinkin. Näin tästä tulisi virallisempaa ja vastuunjako olisi selkeämpää.

Talvileiriviikonloppu sujui kokonaisuudessaan hyvin. Perjantaina menimme opiskelijoiden kanssa jo hyvissä ajoin leiripaikalle leiriä valmistelemaan. Siinä syntyi hieman luppoaikaa, sillä meillä ei tarkalleen ollut selvillä, että mitä voisimme tehdä ja myös tarvittavia avaimia ja välineitä puuttui. Leirin alkaessa opiston aula ruuhkautui, sillä tarvitsimme kaikilta leiriläisiltä allekirjoitukset ilmoittautumispapereihin. Tätä järjestelmää pitää ehdottomasti kehittää, sillä nyt odotusaika kasvoi liian pitkäksi. Voisiko leiriläisille esimerkiksi lähettää etukäteen ilmoittautumislomakkeen, jonka allekirjoittaisivat ja palauttaisivat leirille saapuessa. Tämä säästäisi huomattavasti aikaa.

Lauantaipäivä oli tupaten täynnä ohjelmaa. Aikataulua voisi hieman löysentää ja selventää, ketkä ovat kulloinkin vastuussa. Myös opiskelijat toivoivat tätä. Näin jokaiselle siunaantuisi edes lyhyitä hengähdystaukoja kiireiseen päivään. Ruokailuun varattiin liian vähän aikaa, sillä nyt viimeisenä jonossa oleville jäi tuskin edes aikaa istua. Ruokailuun voisi varata enemmän aikaa ja jotka ovat aiemmin valmiita, heille olisi siinä välissä vapaa-aikaa. Sitä lapset aina toivovat. Ruokailun tiskijärjestelmään pitää myös tulevaisuudessa kiinnittää huomiota. Aluksi linjastoja oli vain kaksi, onneksi tähän puututtiin ja se tuplattiin. Ei toki vieläkään riittänyt, joten tiskijonoa soisin edelleen joustavammaksi.

Yhteistyö sekä alueen että yhteisöpedagogiopiskelijoiden kanssa sujui hyvin. Yhteydenpitovälineenä meillä oli sähköpostilista sekä whatsapp-ryhmät. Mielestäni nämä toimivat kohtuun hyvin. Olen iloinen, että sain toimia ensimmäistä kertaa leirinjohtaja leirillä, jossa opiskelijatoverini olivat mukana. Luotin heihin täysin ohjelman suunnittelussa, eikä minun tarvinnut huolehtia sujuuko asia tai miettiä mitä siellä tehdään. Tiesin, että he tekevät parhaansa ja parhaalla mahdollisella tavalla. Opiskelijoiden palautetta lukiessani moni oli saanut talvileiristä hyvän

kokemuksen ja osa jopa harkitsi liittymistä partioon. Tämä kertoo myös siitä, että leirin järjestäminen on ollut mielekästä ei-partiolaiselle ja partio on antanut elämyksen, jonka uusi jäsen haluaa kokea uudestaan.

Opinnäytetyön aiheen valinnassa en olisi voinut osua enempää nappiin. Vaikka alusta asti tiesin haluavani tehdä työn partiosta, se vain vahvistui matkan varrella. Olen koko projektiin tyytyväinen. Olen tyytyväinen opinnäytetyöni toteutukseen ja omaan panokseeni leirinjohtajana. Sainkin sekä suullista että kirjallista palautetta pestistä ja nimenomaan positiivista. Sain toimia leirinjohtajana turvallisessa ympäristössä. Kokemus oli itsellenikin avartava ja mielekäs, joten tämän jälkeen minulla on rohkeutta hakea leirinjohtajan pestiä uudestaankin.

LÄHTEET

Centria-ammattikorkeakoulu. SoleOPS. Saatavissa: https://soleops.cou.fi/opsnet/disp/fi/ops_ojYllapito/edi/tab/ops?ryhman_id=4855785&opinkohd=3543282&id2=4856274&valkiel=fi&stack=push Viitattu 26.7.2017

Centria-ammattikorkeakoulu. Yhteisöpedagogi (AMK), kirkon nuorisotyö. Saatavissa: <https://web.centria.fi/hakijalle/paivatoteutukset/yhteisopedagogi-amk> Viitattu 26.7.2017.

Ketola, T. 2002. Leirituuli. Käsikirja leiritoiminnan järjestäjille ja ohjaajille. Suomen Poikien ja Tyttöjen Keskus – PTK ry. Lasten Keskus Oy, Hämeenlinna.

Pohjanmaan Partiolaiset. Aluetyö. Saatavissa: <http://www.pohjanmaa.partio.fi/content/alue> Viitattu: 26.7.2017.

Springin tuotteiden kehitysyhteistyöryhmä. 2005. 3. Välittäjä. Vapaaehtoistoiminnan malli. Käsikirja sarjasta Mahdollisuuksien työpaikka. Punainen Risti. Engel Yhtymä, Net Effect, Opintotoiminnan Keskusliitto, Suomi-Somalia seura. Helsinki.

Suomen Partiolaiset –Finlands Scouter ry. 2008. Partiojohtajan käsikirja. Kolmas painos. Otavan kirjapaino Oy, Keuruu.

Suomen Partiolaiset. Partio-ohjelma. Saatavissa: <http://partio-ohjelma.fi/> Viitattu: 10.9.2017.

Suomen Partiolaiset. Aikuisena partioon. Saatavissa: <https://www.partio.fi/tule-mukaan/aikuisena-partioon> Viitattu: 26.7.2017.

RIITE2017 –talvileirin leirikirje

Iloksemme olet ilmoittautunut mukaan

talvileirille!

Tässä sinulle leirikirje, joka sisältää tarkempaa infoa leiristä.

Leiri järjestetään Raudaskylän Kristillisellä Opistolla Ylivieskassa (Opistontie 4-6, Ylivieska).

LÄHTÖ	Leiri alkaa perjantaina 24.2. klo 18.30.
PALUU	Leiri loppuu sunnuntaina 26.2. vanhempien ja koko leirin yhteiseen hartaushetkeen, joka alkaa klo 13.
LEIRIMAKSU	Leirin hinta on 25 euroa / partiolainen. Leirimaksu suoritetaan leirille saapuessasi käteisellä.
MUUTA	Huolehdiathan, että sinulla on Suomen Partiolaisten jäsenmaksu maksettuna, sillä jäsenmaksu sisältää myös partiovakuutuksen, joka kattaa mahdolliset tapaturmat leirillä. Jäsenmaksun maksaminen on edellytys leirille osallistumiselle!
OHJELMA	Leirillä sudenpennut nukkuvat sisällä, isommat partiolaiset varustautuvat telttama-joitukseen. Nukut sitten sisällä tai ulkona, pakkaa matkaan kunnollinen makuupussi ja alusta. Leirillä on ohjelmassa monenlaista toimintaa. Kirjeen kääntöpuolelta löytyy pakkaamisen helpottamiseksi varustelista.

Jos mielessäsi on jokin kysymys leiriä koskien, kysy lippukuntasi johtajilta tai ota yhteyttä

RIITE2017 leirinjohtajaan: Sarita Kuusisto 0442094066

Nähdään leirillä!

VARUSTELISTA

- ☐ makuupussi ja -alusta, tyyny, yöpuku.
- ☐ ruokailuvälineet (= syvä lautanen, muki, lusikka, haarukka ja veitsi kankaisessa säilytuspussissa. Astiapyyhke plussaa.)
- ☐ partiohuivi ja -paita
- ☐ lämmintä säänmukaista vaatetta ylle ja alle
- ☐ hyvät ulkoilukengät ja useammat villasukat
- ☐ pipo ja käsineet, vaihtokäsineet
- ☐ hammasharja ja tahn
- ☐ henkilökohtaiset hygieniavälineet ja lääkkeet
- ☐ puukko ja tulitikut
- ☐ tasku- tai otsalamppu ja varapari
- ☐ leirimaksu
- ☐ mäenlaskuväline (pulkka/liukuri)
- ☐ istuinalusta
- ☐ Jos osallistuit Nuoska 2011, Kinos 2012, Hanki 2013, Pyry 2016 -leirille, ota leirihuivi mukaan.
- ☐ Samoajat tarvitsevat mukaansa kulhon, raastinraudan, paistinlastan sekä kauhan ja muistiinpanovälineet

2014 tai Viti

Huom! Kännykän voit jättää suosiolla kotiin. Häättilanteessa johtajien kännykästä saa kiinni puolin ja toisin. Myöskään muita sähkölaitteita ei tule ottaa leirille mukaan. Niitä ei tarvita, eivätkä vakuutukset korvaa niitä, jos ne rikkoontuvat.

RIITE2017 -talvileirin ohjelmarunko

Perjantai 24.2.2017

klo 18.30 Saapuminen, majoittuminen

klo 19.00 info ja johtajaesittelyt, lippukunta-huudot → leirin rakentaminen

klo 21.00 Iltapala

klo 22.00 Sudenpentuvintillä hiljaisuus

klo 22.30 Johtajapalaveri ruokalassa

klo 23.00 Telttaleirissä hiljaisuus

Lauantai 25.2.2017

klo 7.30 Herätys

klo 8.00 Aamupala (tiskivartio)

klo 9.00 Lipunnosto ja jakautuminen ikäkausiohjelmiin

klo 9.15 Ikäkausiohjelma alkaa

klo 11.30 Lounas (ruokalaulu, tiskivartio)

klo 12.30 Ikäkausiohjelma jatkuu

klo 14.00 Välipala

klo 14.30 Ikäkausiohjelma jatkuu

klo 17.00 Päivällinen (ruokalaulu, tiskivartio)

klo 18.00 Suuri leikki (opiskelijat vastaavat)

klo 20.00 Iltaohjelma (vaeltajat vastaavat) (hiljainen lipunlasku)

klo 21.00 iltapala → iltatoimet

klo 22.00 Sudenpentuvintillä hiljaisuus

klo 22.30 Johtajapalaveri ruokalassa

klo 23.00 Telttaleirissä hiljaisuus

Sunnuntai 26.2.2017

klo 8.00 Herätys, liukuva aamupala

klo 9.30 Lipunnosto

klo 10.00 ikäkausiohjelma (sudenpennut) /siivous ja purkaminen muut (+ jumalanpalveluksen viimeistely)

klo 12.00 Lounas

klo 13.00 Jumalanpalvelus (vanhemmat mukana)

klo 13.40 Lipunlasku, löytötavarat, sisaruspiiri

klo 14.00 kotimatkalle